(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2005/2043(INI)

14.4.2005

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om terrorangreb: forebyggelse, forberedelse og reaktion
(2005/2043(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Jaime Mayor Oreja

(Ekstern oversættelse)

PR_INI_art114

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET.....3

BEGRUNDELSE 8

FORSLAG TIL HENSTILLING TIL RÅDET B6-0081/2005 14

(Ekstern oversættelse)

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET

om terrorangreb: forebyggelse, forberedelse og reaktion
(2005/2043(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Alexander Nuno Alvaro for ALDE-Gruppen om en fælles EU-indsats med henblik på at forebygge, forberede sig på, reagere på og imødegå konsekvenserne af terrorangreb af enhver art (B6-0081/2005),

- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,

- der henviser til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, især artikel 29, 30, 31, 32, 34, 39 og 42,

- der henviser til traktaten om en forfatning for Europa, især artikel I-43 og III-284,

- der henviser til de 12 FN-konventioner om terrorbekæmpelse,

- der henviser til Den Internationale Straffedomstols Rom-statut, som blev vedtaget den 17. juli 1998 af FN's diplomatiske konference af befuldmægtigede,

- der henviser til den handlingsplan mod terrorisme, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Bruxelles den 21. september 2001,

- der henviser til erklæringerne fra stats- og regeringschefernes uformelle møde i Gent den 19. oktober 2001,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001,

- der henviser til Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet[1],

- der henviser til Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne[2],

- der henviser til Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme[3],

- der henviser til Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold[4] med henblik på strafferetlig efterforskning i to eller flere medlemsstater,

- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i

[1] EFT L 63, 6.3.2002, s. 1.
[2] EFT L 190, 18.7.2002, s. 1.
[3] EFT L 164, 22.6.2002, s. 3.
[4] EFT L 162, 20.6.2002, s. 1.

Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale[1],

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 25. og 26. marts 2004,

- der henviser til Det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme af 25. marts 2004,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17. og 18. juni 2004,

- der henviser til Den Europæiske Unions reviderede handlingsplan/arbejdsplan om bekæmpelse af terrorisme, vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 17. og 18. juni 2004,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 4. og 5. november 2004,

- der henviser til Haag-programmet: Styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union[2], som blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Bruxelles den 4. og 5. november 2004,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 16. og 17. december 2004,

- der henviser til Kommissionens meddelelser om forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme ved hjælp af foranstaltninger til at forbedre udvekslingen af oplysninger, at styrke gennemsigtigheden og øge mulighederne for at spore finansielle transaktioner (KOM(2004)0700), beredskab og konsekvensstyring i bekæmpelsen af terrorisme (KOM(2004)0701) og beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme (KOM(2004)0702),

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om visse foranstaltninger, der bør indføres til bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet, navnlig med henblik på at fremme informationsudvekslingen (KOM(2004)0221),

- der henviser til Rådets rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem Den Europæiske Unions medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger (10215/04),

- der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 94,

[1] EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.
[2] EUT C 53, 3.3.2005, s.1.

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0000/2005),

A. der henviser til, at fra et politisk synspunkt er den største risiko, EU-institutionerne står over for med hensyn til terrorisme, at europæerne reagerer ubeslutsomt, lammes eller slet ikke reagerer på Fællesskabets initiativer, navnlig på det tidspunkt, hvor et angreb finder sted,

B. der henviser til, at det med henblik på at imødegå terrorisme ikke er tilstrækkeligt at opstille en lang liste over foranstaltninger, der for størstedelens vedkommende er af overordnet karakter,

C. der henviser til, at bekæmpelsen af terrorisme i form af angreb eller under andre former til enhver tid kræver, at menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder overholdes, hvilket er et vigtigt element og identitetssymbol for vores institutioner,

D. der henviser til, at terrorismen ikke skal bekæmpes på overordnet plan, men af individuelle organisationer eller grupper af organisationer med en særlig social struktur,

E. der henviser til, at terrororganisationernes diffuse karakter altid er deres bedste allierede, da ingen ved, hvor deres dækning og støtte i samfundet starter og slutter,

F. der henviser til, at i forbindelse med evalueringen af de trusler, Unionen står over for, er terrorisme udøvet af radikale islamiske grupper et nyt fænomen, og der findes derfor kun lidt viden om deres operationelle struktur, timing og angrebsfrekvens,

G. der henviser til, at der ikke er modstrid imellem at udvise dyb respekt for islam og samtidig gøre det klart, at terrorisme udøvet af radikale islamiske grupper er den alvorligste trussel mod stabiliteten, som Unionens institutioner står over for i de kommende år,

H. der henviser til, at den bedste forebyggelse består i at skabe større oplysning om terrorfænomenets alvor, og til at EU-institutionerne i øjeblikket bør koncentrere sig om denne opgave, fordi oplysningsniveauet inden for EU hverken er ensartet eller tilstrækkeligt,

I. der henviser til, at forebyggelse kræver viden og løbende, ajourført og offentlig diagnosticering af terrortrusler fra samfundets side,

J. der henviser til, at Europa-Parlamentet er det primære forum for dialog med samfundet og mellem de forskellige EU-institutioner, og at det derfor skal have adgang til viden og kunne udveksle viden, ikke så meget om rent operationelle politimæssige spørgsmål, men på det politiske og strategiske område vedrørende disse radikale gruppers organisation,

K. der henviser til, at forebyggelse kræver, at risikoens alvor foregribes, så offentligheden forstår, at der er blevet gjort alt, hvad der er menneskeligt og politisk muligt, for at forhindre angrebene, og til, at en ihærdig og vedholdende forebyggelsespolitik - når det

ikke er muligt at forebygge et angreb - skal sikre, at der i det mindste ikke opstår en tillidskrise i forhold til EU-institutionerne på grund af manglende effektivitet,

L. der henviser til, at for at imødegå denne konkrete form for terrorisme er den bedste forebyggelse, at de europæiske borgere har kendskab til og identificerer sig med et politisk projekt på europæisk niveau,

M. der henviser til, at der kun kan komme en politisk reaktion, hvis der er en forebyggelsespolitik, da reaktionen på europæisk plan ellers blot vil være uhensigtsmæssig og uorganiseret,

1. henstiller til Rådet:

A) med hensyn til forebyggelse at træffe følgende foranstaltninger:

(a) at omdanne den eksisterende liste over detaljerede og overordnede terrorbekæmpende initiativer til et europæisk politisk projekt for bekæmpelse af radikale islamiske terrorudøvende organisationer;

(b) sammen med Kommissionen og Parlamentet at iværksætte en kampagne med henblik på at skabe større oplysning om og forståelse for fænomenets alvor, navnlig i de europæiske samfund, hvor problemet er mindre kritisk;

(c) at oprette og aktivere nye instrumenter og platforme baseret på Unionens institutioner med henblik på at fremme diagnosticering og udveksling af informationer mellem politistyrker og efterretningstjenester om disse organisationer og deres fremgangsmåder;

(d) at udvikle alle relevante instrumenter med henblik på udveksling af informationer med USA, idet der tages hensyn til retten til privatlivets fred;

(e) at skabe et forum for informationsudveksling mellem samtlige europæiske institutioner på basis af halvårlige møder, som har til formål at fremme denne udveksling, i dette tilfælde ikke af operationel information, men af oplysninger om terrororganisationernes strategier og fremgangsmåder;

(f) klart at støtte det af Europa-Parlamentet forelagte pilotprojekt med henblik på at lette informationsudvekslingen mellem politistyrker;

(g) at opmuntre til, at Europol og Eurojust i stadig stigende grad bliver specialiseret i bekæmpelse af denne form for terrorisme ved at styrke deres rolle i forbindelse med diagnosticering og aktivering af de europæiske mekanismer til udveksling af information mellem Unionens og medlemsstaternes politimyndigheder;

(h) at sikre, at uddannelses- og specialiseringskurserne i Det Europæiske Politiakademi fuldt ud tager højde for terrorisme af denne art i lyset af dens væsentlige betydning for Unionens fremtid;

(i) at inddrage repræsentanter for Europa-Parlamentet i de halvårlige møder, som samler cheferne for SCIFA, CATS, EUROPOL, EUROJUST, EBA, CPTF og SitCen, med henblik på at sikre, at repræsentanterne modtager ikke-operationel information;

B) med hensyn til reaktion at træffe følgende foranstaltninger:

(a) at arbejde videre med de protokoller og foranstaltninger, der automatisk skal iværksættes efter et angreb;

(b) at etablere et fast kontor, som træffer beslutning om reaktionen på et terrorangreb ud fra nedenstående kriterier:

– reaktionen skal så vidt muligt have et fælles, samlet udgangspunkt;

– social mobilisering i samtlige EU-medlemsstater, ikke kun i den medlemsstat, der er blevet ramt af angrebet;

– ofrene og deres familier skal spille en central rolle;

(c) at fastlægge egnede reaktioner på terrorangreb i valgperioder;

(d) at konsolidere pilotprojektet om støtte til terrorofre ved at oprette en fast budgetpost;

(e) at bakke op omkring følgende foranstaltninger til støtte for terrorofre:

– Kommissionens oprettelse af et europæisk kontor for hjælp til ofre for terrorisme, der skal fungere som et reference- og kontaktpunkt på europæisk plan;

– udarbejdelse af et udkast til FN-konvention om terrorofres rettigheder;

– støtte til Kommissionens initiativ om anvendelse af solidaritetsfonden i forbindelse med terrorisme og brug af denne som et erstatningsinstrument;

– støtte til harmoniseringen af definitionen af ulovlige trusler mod terrorofre, og de tilsvarende straffe;

(f) at støtte de fællesskabsprogrammer, der beskytter ofre, som udsættes for terrorangreb;

(g) at afholde regelmæssige møder i Parlamentets lokaler med udgivere, redaktionschefer og fremtrædende mediefolk og de ansvarlige for de terrorbekæmpende foranstaltninger i EU;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet, FN og organisationens specialiserede agenturer.

(Ekstern oversættelse)

BEGRUNDELSE

Forebyggelse

I dag er den største risiko for demokratiet og sameksistensen i Europa den terrorisme, der udøves af radikale islamiske grupper.

EU-institutionernes forebyggende rolle kan sammenfattes i to prioriterede mål for forebyggelse af angreb.

Disse prioriterede mål for terrorforebyggelse bør være:

A. at bestræbe sig på at forebygge angreb ved hjælp af europæiske projekter til forbedring af informationsstrømmen mellem de forskellige politistyrker og myndigheder;

B. at sikre, at de europæiske institutioners indsats afspejles i samfundet.

Når et angreb ikke kan forebygges, er det vigtigt, at hele den nødvendige indsats er blevet gjort og formidlet videre i det pågældende tidsrum, for kun da er det muligt at forebygge, at et angreb udmønter sig i en generel tillidskrise.

Det er nødvendigt at fortsætte den fornødne politiske indsats og at udvikle og regelmæssigt offentliggøre de europæiske institutioners diagnose vedrørende denne form for terrorisme, som bør være genstand for regelmæssige drøftelser i Europa-Parlamentet, når omstændighederne kræver det.

Som det ser ud for øjeblikket, udarbejder rådsformandskabet hvert halve år et dokument med en evaluering af terrortruslerne, men dette dokument er fortroligt. Det ville være hensigtsmæssigt, at Parlamentet i videst muligt omfang blev underrettet om dokumentets indhold.

Under de nuværende omstændigheder er den største risiko, at følelsen af at være lammet, ikke at kunne gøre noget, ikke at vide, hvad der skal gøres, spreder sig uden for de europæiske institutioner, og at disse følelser får overtaget i den europæiske befolkning i forhold til Unionens institutioner på det tidspunkt, hvor et angreb finder sted.

Dette nye fænomen kan ikke bekæmpes ved blot at opstille en lang liste over foranstaltninger, hvoraf mange er af overordnet karakter.

Vi skal fastsætte prioriteringer, være klar over, hvad det er for en/nogle organisation(er), vi står over for, og derefter kommunikere vores viden videre.

Der er brug for en dobbelt kommunikationsindsats: For det første skal vi gentage truslens alvor, understrege dens fulde betydning, men samtidig undgå hysteri. For det andet skal vi give folk en idé om, hvad indsatsen går ud på, om det europæiske politiske projekt til bekæmpelse af terrorisme.

(Ekstern oversættelse)

Reaktion er ikke længere nok

De forfærdelige angreb i New York den 11. september 2001 medførte et antal initiativer på EU-niveau, navnlig den europæiske arrestordre. Efter de tragiske angreb i Madrid den 11. marts 2004 blev der iværksat en handlingsplan til bekæmpelse af terrorisme.

I dag forventer man endnu skrappere tiltag af et EU, der skal bevise sin evne til at handle inden for området forebyggelse.

Nu, hvor de seneste angreb (de tragiske hændelser i Madrid) træder i baggrunden, daler den politiske dynamik omkring fænomenet mærkbart. Det er en alvorlig fejl.

Den bedste form for forebyggelse er at udarbejde et politisk projekt på europæisk plan, som indbefatter Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Dette projekt skal udformes som en europæisk platform for udveksling af information og oplysninger om fænomenet - som er nyt og derfor særdeles diffust og uklart - om de radikale islamiske gruppers aktiviteter.

Vi ved ikke nok om disse gruppers form og angrebsfrekvens, og derfor er det nu yderst vigtigt at investere i diagnosticering og information herom.

Opmærksomheden omkring terrortrusler er for dårlig, især i visse medlemsstater, der - heldigvis for dem - ikke har været udsat for terrorangreb og konsekvenserne heraf. Vi støtter derfor FN's Generalsekretær Kofi Annans initiativer om en verdensomspændende oplysningskampagne om terrorisme. Herhjemme skal EU gå forrest i kampagnen for at øge opmærksomheden omkring dette alvorlige spørgsmål.

For øjeblikket påhviler forebyggelsen af terrorhandlinger medlemsstaternes sikkerhedsstyrker. Det vil der ikke blive ændret på i de næste 10 år, men Europol og Eurojust kan ikke desto mindre spille en afgørende rolle i kampen.

Begge organisationer kan især yde bistand ved at:

A. underbygge diagnosen af de terrororganisationer, vi står over for;

B. gennemføre en mere dynamisk informationsudveksling mellem de nationale politistyrker og medlemsstaternes efterretningstjenester.

Det skal gentages, at jo mere udviklet midlerne til og de europæiske platforme for informationsudveksling er, jo mere effektive er de.

Det er også af afgørende betydning at fremme alle de foranstaltninger, der letter informationsudvekslingen mellem EU og USA.

Informationsudvekslingen vil blive stimuleret, hvis vi kan identificere og definere den type organisationer, vi kæmper imod, for kun på den måde kan hastigheden af den nødvendige

informationsstrøm blive sat i vejret.

Med et nyt fænomen som det, de radikale islamiske grupper ser ud til at være, er den væsentligste opgave at indhente information om deres struktur og foretage en forebyggende diagnosticering af deres handlinger. Mere end nogensinde før befinder vi os i informationstiden.

Inden for området forebyggelse skal vi også understrege følgende prioriteringer:

A. at fremme dialogen om sikkerhedsspørgsmål mellem den offentlige og den private sektor, herunder repræsentanter for europæiske, nationale og sektorielle sammenslutninger; at fremme den teknologiske innovation og den private sektors inddragelse i udarbejdelsen af regler, fremgangsmåder og procedurer til forbedring af sikkerheden for varer og tjenesteydelser; at udtænke en sikkerhedsplan for Unionens grundlæggende infrastruktur; alt dette opfordrer til dialog og fælles indsats;

B. at skærpe kontrollen med våben og sprængstof.

Parlamentet støtter fuldt ud den indsats, Kommissionen på Rådets foranledning gør i denne forbindelse, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at stille egnede forslag baseret på behovet for streng kontrol på dette område.

Forberedelse og reaktion

Hvis der skulle komme et angreb, er det vigtigt at iværksætte alle de foranstaltninger, der har til formål at styrke den europæiske solidaritet.

Et terrorangreb på en medlemsstat skal opfattes som et angreb på hele Unionen, og det skal det valgte scenarie tage højde for.

I denne forbindelse støtter vi klart Kommissionens forslag om oprettelse af et nyt instrument for beredskab og hurtig reaktion i tilfælde af en alvorlig krise, herunder et terrorangreb.

Vi ved ikke, hvorfor terrorister beslutter sig for at slå ned på et givent land, men vi kan være sikre på, at de altid handler efter en *divide and rule*-strategi.

De vil i alle tilfælde foregive, at et givent land er blevet angrebet på grund af bestemte politikker, der føres i landet, og dermed give de resterende lande indtryk af, at de ikke er direkte truet.

Hvis det er tilfældet, bør vores reaktion på et terrorangreb baseres på følgende tre kriterier:

A. der skal i videst muligt omfang være tale om en fælles, samlet reaktion, hvor Unionens institutioner går forrest;
B. den sociale mobilisering skal i videst muligt omfang ske på et fælles, samlet grundlag. Offentligheden skal opfordres til at reagere i samtlige medlemsstater, ikke blot i den

medlemsstat, der er blevet ramt af tragedien;

C. ofrene og deres familier skal spille en central rolle, da den primære moralske styrke bag reaktionen kommer fra dem.

Af alle disse grunde er det af afgørende betydning, at EU giver sig selv en række protokoller og foranstaltninger, der automatisk skal iværksættes, så det ikke ser ud, som om vi improviserer vores reaktion på sådanne hændelser.

I lyset af de seneste hændelser i Madrid den 11. marts 2004, i Australien før valget og videoerne af bin Laden, der dukkede op to dage før det amerikanske præsidentvalg, skal EU og de europæiske lande overveje, hvilken holdning de skal indtage under sådanne omstændigheder.

EU's institutioner skal nøje overveje, hvordan de bør reagere i en sådan situation.

Vi skal modsige dem, der hævder, at forudgående analyser af mulige initiativer ofte vil alarmere og måske endda opmuntre til et terrorangreb, med det argument, at den største sociale panik opstår, hvis vores reaktion er improviseret, og vi skal træffe beslutninger om vores reaktioner og handlinger undervejs.

Såvel forebyggelse som reaktion fortjener særlig opmærksomhed.

1. Terrorismens ofre

Vi støtter Kommissionens holdning om, at den 11. marts, som er den europæiske dag for terrorofre til minde om de 192 ofre for angrebene den 11. marts i Madrid, for fremtiden skal være en dag med borgerlige og demokratiske drøftelser om frihedsgaranterende midler.

Det europæiske kontor for hjælp til ofre for terrorisme, som Parlamentet opfordrede til i sin henstilling A6-0010/2004, bør straks oprettes i form af en administrativ enhed i Kommissionen uden store lokaler eller omfattende personale. Dets rolle ville meget enkelt være at fungere som informations- og referencepunkt på administrativt plan med henblik på at underrette ofrene for terrorisme om deres rettigheder og om, hvor de om nødvendigt kan søge hjælp, og samtidig give dem oplysninger om de sammenslutninger af ofre, der findes i medlemsstaterne.

Den respekt, vi skylder ofrene, opfordrer til handling fra vores side for at sikre en harmonisering af definitionerne og straffene for den lovovertrædelse, det er at fremsætte trusler mod terrorofre.

2. Medierne

Mediernes reaktion er kritisk, når et angreb finder sted.

Centraliserede regeringsinitiativer er ikke egnede på angrebstidspunktet. Vi kan kun håbe, at medierne reagerer velovervejet ud fra et solidt demokratisk engagement. Medierne vil sandsynligvis reagere positivt og utvetydigt, hvis de har udvekslet idéer og deltaget i møder med politiske ledere om terrorspørgsmålet.

Løsningen er ikke centraliseret regeringshandling eller kontrolforanstaltninger og i hvert fald ikke en lov, som giver medierne mundkurv på.

Hvis vi skal udarbejde fælles kriterier for mediernes nødvendige, primære reaktionsmåder, er det vigtigt at afholde møder og seminarer, hvor politikere og journalister kan drøfte spørgsmålet.

Et europæisk politisk projekt

- En lang liste over foranstaltninger er ikke et politisk projekt.

- Et politisk projekt opfordrer til en samlet indsats og fastlæggelse af prioriteringer og retningslinjer.

- I dag skal et politisk projekt om det nye problem med radikale islamiske grupper især lægge vægt på information.

- Det, der er tale om, er diagonsticering, dokumentation og bedre viden.

- Europa-Parlamentet skal spille en rolle i dette europæiske politiske projekt.

Europa-Parlamentets rolle

Parlamentet kan ikke nøjes med blot at udarbejde henstillinger til Rådet og Kommissionen.

Det er den institution, der er tættest på og mest repræsentativt for de europæiske borgere. Dets medlemmer vælges direkte af borgerne og er forpligtet til at opretholde en særlig tæt kontakt med dem. Som i alle andre parlamenter er det Europa-Parlamentets opgave at forme den offentlige mening - i dette tilfælde den europæiske offentlige mening - der er en fælles mening, som alle de berørte europæiske samfund deler.

Den første opgave er at gøre offentligheden bevidst om truslens alvor.

Det er ikke Parlamentets rolle at vedtage tekniske foranstaltninger om foranstaltninger i politisfæren, men at koncentrere sig om den rent politiske sfære begyndende med at skabe opmærksomhed omkring spørgsmålet.

Det er også en af Parlamentets opgaver at udvikle sin egen rolle som et forum for dialog med samfundet - et mødested for drøftelser om problemet, som ikke kun er forbeholdt Parlamentets medlemmer. Europa-Parlamentets primære opgave er at sørge for, at det arbejde og den indsats, både parlamentsmedlemmerne og EU's institutioner gør, afspejler sig i den offentlige mening.

Parlamentet er det ideelle forum for dialog i følgende sammenhænge:

A. opmærksomhed omkring Rådets og Kommissionens initiativer;

B. drøftelser med de berørte sociale aktører og mediernes repræsentanter.

(Ekstern oversættelse)

21.1.2005

FORSLAG TIL HENSTILLING TIL RÅDET
B6-0081/2005

jf. forretningsordenens artikel 114, stk. 1

af Alexander Nuno Alvaro

for ALDE-Gruppen

om en fælles EU-indsats med henblik på at forebygge, forberede sig på, reagere på og imødegå konsekvenserne af terrorangreb af enhver art

Europa-Parlamentet,

– der henviser til den erklæring om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 24. og 25. marts 2004,

– der henviser til Den Europæiske Unions reviderede handlingsplan om bekæmpelse af terrorisme, vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 17. og 18. juni 2004,

– der henviser til foranstaltningerne i Haag-programmet til forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 4. og 5. november 2004 og fulgt op af formandskabets konklusioner på Det Europæiske Råds møde den 16. og 17. december 2004, især konklusionerne vedrørende terrorisme,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 1,

A. der henviser til, at de foranstaltninger, der er nævnt i Haag-programmet, og som vedrører bekæmpelse af terrorisme, bør gennemføres hurtigt til styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU,

B. der henviser til, at en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af terrorangreb med respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder kræver, at medlemsstaterne ikke begrænser deres aktiviteter til opretholdelse af deres egen sikkerhed, men at de også retter dem mod sikkerheden i EU som helhed,

C. der henviser til, at det i bekæmpelsen af den vedvarende terrortrussel har vist sig, at et af de afgørende elementer i EU's politik består i at forbedre det loyale samarbejde mellem EU's institutioner,

D. der henviser til, at det er vigtigt at benytte sig af lejligheden til at støtte en styrkelse og udvikling af EU's muligheder for at forebygge, forberede sig på og reagere på terrorangreb,

1. henstiller til Rådet at træffe følgende foranstaltninger:

   a) bekæmpelse af terrortruslen gennem et øget samarbejde både internt og internationalt,

b) gennemførelse hurtigst muligt af de foranstaltninger, der er nævnt i Haag-programmet, afsnittet "Styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union", herunder især dem, der er af betydning for bekæmpelsen af terrorisme med fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder,

c) krav om, at medlemsstaterne deler efterretnings- og sikkerhedsoplysninger, ikke blot for at forberede sig på trusler mod deres egen sikkerhed, men også for i påkommende tilfælde at beskytte de andre medlemsstaters interne sikkerhed,

d) vedtagelse hurtigst muligt af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for på EU-niveau at etablere en sammenhængende og effektiv ramme for at forebygge terrorangreb af enhver art og imødegå konsekvenser heraf, bl.a. foranstaltninger til sikring af et aldrig svigtende samarbejde mellem sikkerhedsstyrker og -organer og eksterne samarbejdstjenester, med henblik på at sikre demokratisk kontrol og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder,

e) sikring af en passende beskyttelse af og hjælp til ofrene for terrorhandlinger og deres familier gennem opførelse af de nødvendige bevillinger på EU's årlige budget;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Det Europæiske Råd og Kommissionen.